Joani 4

1. Zoti pra, si mori vesh se Farisenjtë dëgjuan që Jisui bën e pagëzon më tepër nxënës se Joani -
2. ndonëse Jisui vetë nuk pagëzonte, po nxënësit e tij -
3. la Judenë dhe shkoi përsëri në Galile.
4. Edhe duhej të shkonte nëpër Samari.
5. Vjen pra në një qytet të Samarisë që quhet Sihar, afër vendit që i dha Jakovi Josifit, birit të tij.
6. Edhe atje ishte një pus i Jakovit. Jisui pra, pasi ishte lodhur nga rruga, qëndroi kështu pranë pusit; dhe ora ishte rreth gjashtë.
7. Vjen një grua nga Samaria të nxjerrë ujë. Jisui i thotë asaj: Jepmë të pi.
8. Sepse nxënësit e tij kishin shkuar në qytet për të blerë të ngrëna.
9. I thotë pra atij gruaja Samaritane: Si ti, duke qenë Judeas, kërkon të pish prej meje, që jam një grua Samaritane? - Sepse Judenjtë nuk shoqërohen me Samaritanët.
10. Jisui u përgjigj e i tha asaj: Po të dije dhuratën e Perëndisë, dhe cili është ai që të thotë: Jepmë të pi, ti kishe për të lypur prej tij dhe ai kishte për të dhënë ty ujë të gjallë.
11. Gruaja i thotë: Zot, as kovë nuk ke, dhe pusi është i thellë; nga e ke ti pra ujin e gjallë?

12. Mos je ti më i madh se ati ynë Jakov, i cili na ka dhënë këtë pus, dhe vetë ai pinte nga ky, dhe të bijtë e tij dhe bagëtitë e tij?
13. Jisui u përgjigj e i tha asaj: Kushdo që pi nga ky ujë, do të ketë etje përsëri.
14. Por ai që pi nga uji që do t'i jap unë, nuk do të ketë etje për gjithë jetën; por uji, që do t'i jap unë, do t'i bëhet burim uji që buron për jetë të përjetshme.
15. Gruaja i thotë: Zot, jepmë këtë ujë që të mos kem etje, as të mos vij këtu të nxjerr ujë.

16. Jisui i thotë asaj: Shko, thirr burrin tënd, dhe eja këtu.
17. Gruaja u përgjigj e tha: S'kam burrë. Jisui i tha asaj: Mirë the se s'kam burrë.
18. Sepse ke marrë pesë burra, dhe ai që ke tani, nuk është burri yt; këtë e fole me të vërtetë.
19. Gruaja i thotë: Zot, po shoh se ti je profet.
20. Etërit tanë në këtë mal u falën, e ju thoni se në Jerusalem është vendi, ku duhet të falemi.
21. Jisui i thotë asaj: Grua, besomë se vjen një orë, kur nuk do t'i faleni Atit as në këtë mal, as në Jerusalem.
22. Ju i faleni atij që nuk dini, ne i falemi atij që dimë; sepse shpëtimi është nga Judenjtë.

23. Por vjen një orë, dhe tani është, kur falësit e vërtetë do t'i falen Atit me shpirt e me të vërtetë; sepse edhe Ati të këtillë kërkon të jenë ata që i falen atij.
24. Perëndia është shpirt, dhe ata që i falen duhet të falen me shpirt e me të vërtetë.
25. Gruaja i thotë: E di se vjen Mesia, ai që quhet Krisht; kur të vijë ai, do të na lajmërojë për të gjitha.
26. Jisui i thotë asaj: Unë që të flas jam ai.

27. Edhe në këto fjalë erdhën nxënësit e tij, dhe u çuditën se fliste me një grua; po asnjë s'tha: Ç'kërkon? apo: Ç'flet me të?
28. Gruaja pra la shtambën e saj dhe shkoi në qytet: dhe u thotë njerëzve:
29. Ejani shihni një njeri, që më tha gjithë sa kam bërë. Vallë, mos është ky Krishti?
30. Dolën pra nga qyteti, dhe erdhën tek ai.
31. Edhe ndërkohë nxënësit i luteshin, duke thënë: Rabi, ha.
32. Po ai u tha atyre: Unë do të ha një të ngrënë, që ju nuk e dini.
33. Nxënësit pra i thoshin njëri-tjetrit: Mos i pruri njeri të hajë?
34. Jisui u thotë atyre: Ngrënia ime është të bëj dëshirën e atij që më ka dërguar, dhe të mbaroj punën e tij.
35. Nuk thoni ju se janë edhe katër muaj dhe vijnë të korrat? Ja tek po ju them juve, ngrini përpjetë sytë tuaj, dhe shihni arat se janë tashmë të bardha për t'u korrur.
36. Edhe ai që korr merr pagë, dhe mbledh pemë për jetë të përjetshme, që të gëzohen bashkë edhe ai që mbjell edhe ai që korr.
37. Sepse për këtë e vërtetë është fjala, se tjetër është ai që mbjell, dhe tjetër ai që korr.

38. Unë ju dërgova ju të korrni atë për të cilën ju s'jeni munduar; të tjerë u munduan, dhe ju hytë në mundimin e tyre.
39. Edhe prej atij qyteti shumë nga Samaritanët besuan për fjalën e gruas që dëshmoi se më tha gjithë sa kam bërë.
40. Samaritanët pra, si erdhën tek ai, i luteshin të rrijë pranë tyre. Edhe qëndroi atje dy ditë.

41. Edhe shumë më tepër njerëz besuan për fjalën e tij.
42. Edhe gruas i thoshin se nuk besojmë më për fjalën tënde; se ne e dëgjuam dhe e njohëm se ky është me të vërtetë Shpëtimtari i botës, Krishti.
43. Edhe pas dy ditësh doli prej andej, dhe shkoi në Galile.
44. Sepse vetë Jisui dëshmoi se asnjë profet s'ka nder në atdheun e tij.
45. Kur erdhi pra në Galile, Galileasit e pritën, pasi kishin parë gjithë sa bëri të kremten në Jerusalem; sepse edhe ata kishin ardhur për të kremten.
46. Jisui pra erdhi përsëri në Kana të Galilesë, ku kishte bërë ujin verë. Edhe ishte një njeri nga oborri mbretëror, djali i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum.
47. Ky kur dëgjoi se Jisui erdhi nga Judea në Galile, shkoi tek ai, dhe i lutej të zbresë e të shërojë të birin e tij; sepse ishte sëmurë për të vdekur.
48. Jisui pra i tha: Në mos pafshi shenja e çudira, s'keni për të besuar.
49. Njeriu i mbretërisë i thotë: Zot, zbrit para se të vdesë djali im.
50. Jisui i thotë: Shko, se yt bir rron. Edhe njeriu i besoi fjalës që i tha Jisui dhe iku.
51. Edhe kur po zbriste, shërbëtorët e tij u takuan me të dhe e lajmëruan se yt bir rron.
52. I pyeti pra në ç'orë u bë më mirë. Edhe i thanë se dje në të shtatën orë e lanë ethet.
53. I ati pra e kuptoi se kjo u bë në atë orë që i tha Jisui se yt bir rron; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij.
54. Jisui bëri përsëri këtë çudi të dytë, si erdhi nga Judea në Jerusalem.